

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 26 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Harcomeț Artur Nicolae, născută la 15 martie 1996, originar și domiciliat or. Hîncești, str. S. Lazo 82.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.07.2014 - 26.11.2014;

Instanța de apel: 24.12.2014 - 16.10.2015;

Instanța de recurs: 09.02.2016 - 18.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 26 noiembrie 2014, Artur Harcomeț a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Andrei Frimu a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Artur Harcomeț la 02 decembrie 2013, aproximativ la ora 19:20, aflându-se în or. Hîncești pe str. Chișinăului, în preajma cazinoului jocuri de noroc „Joc Total Prim”, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-a atacat pe Andrei Frimu, amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate, manifestată prin demonstrarea cuțitului în fața victimei, după care în mod deschis i-a sustras din buzunarul hainei portmoneul în care se aflau 800 lei și telefonul mobil model „Samsung” la prețul de 600 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 1400 lei.

3. Inculpatul Artur Harcomeț a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că: de la început nu a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate; partea vătămată, cu toate că a depus jurământ, nu a spus adevărul atât la urmărirea penală cât și în cadrul primei instanțe și a omis unele circumstanțe care dovedesc nevinovăția sa; martorul Olga Popescu, a relatat în ședința de judecată amănunțit ce s-a petrecut în acea seară la fața locului, însă

declarațiile ei nu au fost corect apreciate de către prima instanță; când colaboratorii de poliție au efectuat percheziție la domiciliul său, a fost găsit numai telefonul mobil pe care Andrei Frimu i l-a dăruit; cu toate că are o vârstă tânără, stă la evidență la medicul psihiatru, are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, pronunțată integral la 16 noiembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

Respingând apelul, instanța a stabilit că, prima instanță a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Artur Harcomeț, iar argumentele apelului sunt înaintate în scop de apărare.

Declarațiile părții vătămate Andrei Frimu, coroborează cu declarațiile martorului Olga Popescu și celelalte probe administrate la urmărirea penală și verificate în ședințele de judecată a primei instanțe și a instanței de apel, iar declarațiile martorului Magdalena Raiu au fost date în scopul apărării inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că Artur Harcomeț anterior a fost tras de mai multe ori la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor de furt și jaf, însă procesele penale au fost încetate din motivul împăcării părților.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel ținând cont de faptul că infracțiunea săvârșită de Artur Harcomeț este calificată drept una gravă, de faptul că inculpatul vina nu a recunoscut și nu a manifestat căință sinceră, a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă numai prin izolarea de societate, din care motiv a reținut ca întemeiată pedeapsa stabilită de prima instanță.

5. *Avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului*, la 28 decembrie 2015, în temeiul pct. 6), 11), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

6. Asupra recursului declarat de apărare, a depus referință procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, invocând că din textul deciziei rezultă că, instanța de apel a motivat pe deplin decizia în conformitate cu prevederile pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului cu menținerea sentinței.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că, recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată, că conform procesului-verbal din 16 octombrie 2015 (f.d.192-193), a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența avocatului Aliona Tufan și a inculpatului Artur Harcomeț, cu înștiințarea lor despre pronunțarea și primirea deciziei integrale la 16 noiembrie 2015.

Așadar în speță, termenul de declarare a recursului conform art. 422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 17 noiembrie 2015, ultima zi pentru declararea recursului fiind 17 decembrie 2015, iar recursul ordinar declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului a fost declarat, la 28 decembrie 2015 (conform ștampilei aplicate de ÎS „Poșta Moldovei” pe plic – f.d.213), prin urmare, a fost declarat peste termenul de 30 de zile stabilit de lege.

Având în vedere că, în situația când instanța de recurs respinge recursul ca fiind tardiv, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel.

Astfel, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului Artur Harcomeț, este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aliona Tufan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Harcomeț Artur Nicolae*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev